

PODACI O PREDMETU

(IT-09-92)

RATKO MLADIĆ

RATKO MLADIĆ	
	General-pukovnik, komandant Glavnog štaba Vojske Republike Srpske, Bosna i Hercegovina.
Optužnica	Prvobitna: 25. jul 1995.; izmijenjene optužnice: 14. novembar 1995, 10. oktobar 2002, 1 jun 2001 i 16. decembar 2011.
Uhapšen	26. maj 2011.
Prebačen na MKSJ	31. maj 2011.
Prvo stupanje pred Sud	4. jula 2011., nije se izjasnio o krivici. Pretresno vijeće je u njegovo ime unijelo da se ne osjeća kriv.
Početak suđenja	16. maj 2012.
Završne riječi	Održane od 5. do 15. decembra 2016.
Presuda	22. novembar 2017.

STATISTIKA

Broj sudskih dana	530
Broj svjedoka tužilaštva koji su izašli pred Sud	169
Broj svjedoka odbrane koji su izašli pred Sud	208
Ukupno svjedoka u predmetu	591
Ukupno svjedika koji su izašli pred Sud	377
Broj usvojenih dokaznih predmeta	9914

SUĐENJE	
Pretresno vijeće I	Sudija Alphons Orié (predsjedavajući), sudija Bakone Justice Moloto, sudija Christoph Flügge
Tužilaštvo	Peter McCloskey Alan Tieger, Dermot Groome
Advokati odbrane	Branko Lukić, Dan Ivetić, Miodrag Stojanović

OPTUŽNICA

Dvije tačke za genocid (tačke 1 i 2)

Pet tačaka za zločine protiv čovječnosti

- Progoni (tačka 3)
- Istrebljivanje (tačka 4)
- Ubistvo (tačka 5)
- Deportacija (tačka 7)
- Nehumana djela (prisilno premještanje) (tačka 8)

Četiri tačke za kršenja zakona ili običaja ratovanja

- Ubistvo (tačka 6)
- Terorisanje (tačka 9)
- Protivpravni napadi na civile (tačka 10)
- Uzimanje talaca (tačka 11)

Navodna odgovornost optuženog

U optužnici se navodi da Ratko Mladić snosi individualnu krivičnu odgovornost u skladu s pravilom 7(1) Statuta po gore navedenim tačkama, između ostalog, kroz svoje učešće u nekoliko udruženih zločinačkih poduhvata (UZP).

Navodi se da je od 12. maja 1992. do 30. novembra 1995., Mladić učestvovao u UZP-u koji je imao za cilj trajno uklanjanje bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja u Bosni i Hercegovini na koja su bosanski Srbi polagali pravo.

Dalje se navodi da je od 12. maja 1992. do novembra 1995., Mladić učestvovao u još jednom UZP-u, poduhvatu pokretanja i provođenja kampanje snajperskog djelovanja i granatiranja civilnog stanovništva Sarajeva, čiji je cilj bio širenje terora među civilnim stanovništvom.

Osim toga, u optužnici se navodi da je počevši od dana koji su neposredno prethodili 11. julu 1995., pa sve do 1. novembra 1995. godine, Mladić učestvovao u UZP-u eliminisanja bosanskih Muslimana u Srebrenici, i to ubijanjem muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i jednog dijela starijih muškaraca iz tog područja.

I naposljetku, navodi se da je tokom maja i juna 1995. godine, Mladić je učestvovao u UZP-u uzimanja pripadnika Ujedinjenih nacija kao talaca kako bi se NATO prisilio da se uzdrži od vazdušnih napada na vojne ciljeve bosanskih Srba.

Mladić se takođe tereti na osnovu krivičnu odgovornosti nadređenog u skladu s članom 7(3) Statuta za zločine navedene u optužnici, između ostalog, da je znao ili imao razloga da zna da se snage pod njegovom efektivnom kontrolom spremaju da počine zločine ili da su ih već počinili, a nije preduzeo mjere da spriječi činjenje zločina ili da kazni počinioce tih zločina.

Zločini koji se navode u optužnici

Zločini koji se navode u optužnici uključuju, između ostalih:

- Ubijanje bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata, uključujući vodeće pripadnike tih grupa; npr. ubistvo 144 osobe u Biljanima (opština Ključ), ubistvo više od 200 zatočenika u KP domu Foča, ubistvo oko 150 ljudi u logoru Keraterm, pored Prijedora, i ubistvo najviše 140 zatvorenika u logoru Sušica, pored Vlasenice.
- Zatočenje hiljada bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata u zatočeničkim objektima u životnim uslovima smišljenim tako da dovedu do njihovog fizičkog uništenja. Navedeni objekti uključuju logor Manjača (pored Banja Luke), logore Omarska, Keraterm i Trnopolje (pored Prijedora), KP dom u Foči i logor Batković, pored Bijeljine.
- Ubijanje više od 7,000 muškaraca i dječaka bosanskih Muslimana iz Srebrenice putem organizovanih i situacionih pogubljenja, uključujući ubistvo više od 1,000 muškaraca u jednom velikom skladištu u selu Kravice i pogubljenje još 1,000 muškaraca bosanskih Muslimana pored škole u Orahovcu.
- Bezobzirno razaranje privatne imovine i javnih dobara, uključujući spomenike kulture i sakralne objekte, kao što su brojne džamije širom zemlje.
- Djela ubistva koja su bila dio cilja širenja terora među civilnim stanovništvom Sarajeva provođenjem kampanje snajperskog djelovanja i granatiranja, u periodu od 12. maja 1992. do novembra 1995. godine, uključuju granatiranje pijace "Markale" 5. februara 1994., kada je poginulo 66, a ranjeno više od 140 ljudi.

SUĐENJE

Suđenje je počelo 16. maja 2012.

Izvođenje dokaza optužbe završilo je 26. februara 2014.

Dana 15. aprila 2014., Pretresno vijeće je donijelo usmenu odluku u skladu s pravilom 98bis odbacivši Mladićev zahtjev za oslobađanje od optužbi. Dana 24. jula 2014., Žalbena vijeće je odbacilo žalbu Mladićeve odbrane (podnesena povjerljivo u odnosu na tačke optužnice 1 i 2 - genocid) i potvrdilo odluku prema pravilu 98bis.

Izvođenje dokaza odbrane počelo je 19. maja 2014. Posljednji svjedok odbrane završio je svoje svjedočenje 16. avgusta 2016.

Iznošenje završnih riječi je održano od 5. do 15. decembra 2016.

Čitanje presude u predmetu Mladić održano je 22. novembra 2017. u Sudnici I Međunarodnog suda.

PRESUDA PRETRESNOG VIJEĆA

Posljednjom prvostepenom presudom Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (MKSJ), Pretresno vijeće I osudilo je Ratka Mladića, bivšeg komandanta Glavnog štaba Vojske Republike Srpske (VRS) za genocid, zločine protiv čovječnosti i kršenja zakona ili običaja ratovanja koje su počinile srpske snage tokom oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini (BiH) od 1992. do 1995. godine. Ratku Mladiću je izrečena doživotna kazna zatvora.

Mladić je osuđen za genocid i progon, istrebljivanje, ubistvo i nečovječno djelo prisilnog premještanja sa područja Srebrenice tokom 1995. godine; za progon, istrebljivanje, ubistvo, deportaciju i nečovječno djelo prisilnog premještanja u opštinama širom BiH; za ubistvo, terorisanje i protivpravne napade na civile u Sarajevu; kao i za uzimanje pripadnika Ujedinjenih nacija kao talaca

Vijeće je utvrdilo da je Mladić počinio zločine svojim učešćem i doprinosom u četiri udružena zločinačka poduhvata (UZP), odnosno sveobuhvatnom udruženom zločinačkom poduhvatu, udruženom zločinačkom poduhvatu vezanom za Sarajevo, udruženom zločinačkom poduhvatu vezanom za Srebrenicu i udruženom zločinačkom poduhvatu vezanom za uzimanje talaca.

Mladić je oslobođen optužbe za genocid u nekoliko opština u BiH tokom 1992. godine. Vijeće je većinom glasova, uz protivno mišljenje sudije Orića, utvrdilo da su neposredni počinioci u nekoliko opština namjeravali da unište bosanske Muslimane u tim opštinama kao dio zaštićene grupe. Međutim, sudije su zaključile da su bosanski Muslimani koji su bili meta napada u svakoj od opština predstavljali relativno mali dio i nisu na druge načine predstavljali značajan dio zaštićene grupe. Shodno tome, Vijeće se nije uvjerilo da je jedini razumni zaključak bio da su neposredni počinioci posjedovali potrebnu namjeru da unište značajan dio zaštićene grupe bosanskih Muslimana.

Strane u postupku imaju pravo da ulože žalbu na presudu. Žalbeni postupak, ukoliko do njega dođe, vodiće se pred Međunarodnim rezidualnim mehanizmom za krivične sudove (MMKS).

Ratku Mladiću se u kaznu uračunava vrijeme provedeno u pritvoru.